

متن پرسش

سلام علیکم: ۱. استاد عزیز در رابطه با مفاهیم و اصطلاحات نفسی بنده خیلی وقته درگیر هستم که انسان دقیقا در این اصطلاحات کدام است، فطرت؟ روح؟ نفس لوامه؟ و از این دست سوال ها که آخر من کدام هستم و روح نفخه الهی در نسبت با من چگونه است و ارتباط آن با فطرت که یا مخموره است و یا محجوبه، چیست؟ و اراده انسانی و عظم و میل آن (چه به خوبی و چه به بدی ها و خوردنی و جنسی) بواسطه کدام بعد ماست؟ البته جدای از اینکه امیال بواسطه قوه واهمه و شهویه و غضبیه ما را می کشاند، اون خود چه خودیست که به این قوا بها می دهد و در راستایشان حرکت می کند؟ ۲. در سخنرانی شنبه هفته پیش فرمودید آستکی بهتون بگم که توجه به حضرت ولی امر برای تعیین در عبادات کم است؛ یعنی چه؟ چه تفاوتی میان امام زمان با باقی معصومین است؟ ۳. در جلسه اول اعتکاف فرمودید که انسان در ابتدا نمی تواند به عنوان آئینه انسانیت به نور نبی نظاره بنشیند و نیاز به ولی است. چرا؟ از حیث آئینه انسانی چه تفاوتی در میان نبی و رسول با ولی است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. به گفته مرحوم ملا عباس تربتی در کتاب ارزشمند «فضیلت های فراموش شده» این نکات، امور چشیدنی است و در مسیری که توحید محمدی «صلوات الله علیه و آله» مقابل انسان می گشاید، خود به خود پیش می آید ۲. بحث در نظر به سیره امامان معصوم است و حضرت صاحب الامر «عجل الله تعالی فرجه» هنوز ظهور نکرده اند تا سیره آن حضرت مد نظر باشد و گرنه حضورشان که عالمگیر است. ۳. در همان جلسه عرض شد اصل و اساس همه عبادات، پیامبر اکرم «صلوات الله علیه و آله» هستند ولی نور نبوت آن حضرت آنچنان درخشان است که انسان گمان می کند به جهت نبوتشان در انسانیتشان مستقرند و از این جهت عرض شد نبوت ایشان، حجاب حقیقت انسانی ایشان می گردد. و این جا است که می توان به سیره ائمه «علیهم السلام» نظر کرد که عملاً در مقام عبودت به سوی حضرت رب العالمین قرار گرفته ایم. موفق باشید